



**CURTEA SUPREMĂ  
DE JUSTIȚIE**

**ÎNCHEIERE**

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Pavel Antipin, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Antipin Pavel împotriva Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie cu privire la anularea actului administrativ defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 18 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-768/25  
*PIGD 2-24066338-01-3ra-30102025*)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. L. Mitrofan  
Curtea de Apel Centru – jud. G. Mîra, S. Victoria, A. Cașcaval

24 aprilie 2026

*Textul corespunde originalului*

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Pavel Antipin, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

**ÎN FAPT**

1. La 18 iunie 2024, Antipin Pavel a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea deciziei nr. 1458/24/DAA din 24.04.2024, obligarea Inspectoratului General pentru Migrație, Direcției azil și apatridie să acorde statutul de refugiat.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin decizia cu nr. 1458/24/DAA din 24 aprilie 2024 întocmită de Inspectoratul General pentru Migrație al MAI, Direcției azil și apatridie, a fost respinsă cererea de azil înaintată de Pavel Antipin.

3. A susținut că motivarea respingerii cererii de azil de către Inspectoratul General pentru Migrație este una formală și generalizată, bazată pe argumente standard, precum părăsirea benevolă a țării și lipsa unui pericol pentru viață și securitate. Totodată, a invocat că decizia reprezintă, în esență, un „copy-paste” adaptat țării de origine, fără o analiză individuală a cazului, deși fiecare cerere de azil trebuie examinată în mod distinct, cu o motivare proprie.

4. A reținut că în situația în care Inspectoratul General pentru Migrație constată existența unor riscuri pentru viața persoanei din motivele invocate în cadrul interviului, acesta are obligația de a le aprecia în mod corespunzător și de a acorda protecție internațională, conform angajamentelor asumate de Republica Moldova, inclusiv prin Convenția de la Geneva din 1951.

5. Totodată, a criticat caracterul superficial al deciziei, arătând că aceasta se limitează la invocarea inexistenței unui conflict armat în Federația Rusă, fără a analiza alte riscuri reale, precum restrângerea libertății de exprimare și existența unor practici represive, demonstrate inclusiv prin cazuri publice de reținere arbitrară.

6. Reclamantul a relatat că, potrivit declarațiilor din cadrul interviului, solicitantul a părăsit legal Federația Rusă, motivul fiind declanșarea războiului împotriva Ucrainei și temerea reală de a fi mobilizat și trimis pe front.

7. A susținut că a participat la proteste antiguvernamentale și a participat la proteste cu Navalinii, a postat pe rețele de socializare postări antiguvernamentale ce au fost postate public și poate fi taxat și plasat în detenție pentru aceste fapte. O altă temere personală a solicitantului de azil ar fi faptul că sora sa este colonel de poliție și îl persecută direct pentru a putea să îl deposedeze de bunurile care îi revin prin moștenire.

8. A declarat că Inspectoratul General pentru Migrație nu a examinat în mod complet materialul probator, întrucât, deși solicitantul de azil a prezentat și a intenționat să prezinte probe, inclusiv din rețelele de socializare, acestea nu au fost anexate la dosar, autoritatea apreciind în mod nejustificat că nu sunt relevante pentru soluționarea cererii de azil.

9. Pavel Antipin a invocat că nu a beneficiat de o examinare justă și corectă a cererii sale de azil, întrucât Inspectoratul General pentru Migrație nu a evaluat în mod adecvat situația din țara de origine. Deși în decizie sunt menționate surse care confirmă semnarea de către Vladimir Putin a unui decret privind mobilizarea și suplimentarea efectivelor armatei, concluziile autorității sunt contradictorii și nu reflectă o legătură logică între aceste circumstanțe și refuzul de a acorda protecție internațională.

10. A notat că Federația Rusă în privința celor care au solicitat azil în alte țări, ori în privința celor care s-au expus public împotriva războiului a adoptat o lege prin care aceștia pot fi deposedați de avere, apartamente sau alte bunuri. Astfel, pe lângă faptul că solicitantul poate fi trimis la război, supus torturii, tratamentului inuman și degradant, acesta poate fi supus deposedării de proprietăți din cauza opinii sale anti-război ce ar fi în dezacord și ar fi cu încălcarea art. 1 Protocolul 1 CEDO.

11. A subliniat reclamantul că Rusia se află în „stare de război” în Ucraina iar, în februarie 2022 - purtătorul de cuvânt al Kremlinului, Dmitri Peskov, într-un interviu acordat site-ului rus aif.ru, citat de agenția oficială rusă de presa. Deputații din Duma de Stat au adoptat în prima lectură un proiect de lege privind confiscarea bunurilor pentru „falsuri” despre armata rusă, apeluri pentru activități antistatale și alte câteva zeci de infracțiuni, care în Codul penal sunt clasificate ca „activități îndreptate împotriva securității statului”. A menționat că sunt introduse modificări

în Codul de procedură penală, în temeiul cărora va fi posibilă arestarea și confiscarea bunurilor.

12. Reclamantul a susținut că legile adoptate în ultima perioadă în Rusia îl pot cataloga direct ca pe un terorist, extremist care postează știri așa numite false despre un război pe care regimul din Rusia nu îl recunoaște direct.

#### POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 17 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea înaintată de Pavel Antipin, a fost respinsă ca neîntemeiată.

#### EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La data de 18 aprilie 2025, prin intermediul poștei electronice, Pavel Antipin reprezentat de avocata Rodica Șpac, a declarat apel nemotivat (f. d. 161 ) împotriva hotărârii din 17 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar la 30 mai 2025 a înaintat cererea de apel motivată, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamantului să fie admisă (f. d. 182-185 ).

#### POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 18 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de Pavel Antipin reprezentat de avocata Rodica Șpac și menținută hotărârea din 17 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

16. Curtea de Apel Centru a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că la caz, nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantului Pavel Antipin.

17. Completul de judecată a reținut că temerile reclamantului privind mobilizarea și trimiterea la război, invocate în cadrul interviului din 29 septembrie 2023, nu se încadrează în condițiile prevăzute de art. 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova și nu justifică acordarea protecției internaționale sau recunoașterea statutului de refugiat. În acest sens, instanța a apreciat că situația descrisă se circumscrie prevederilor pct. 62 din Manualul aferent Convenția privind statutul refugiaților din 1951 și Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților, potrivit cărora persoanele care părăsesc voluntar țara din motive ce nu țin de criteriile definiției refugiatului sunt considerate emigranți economici, dar nu refugiați.

18. Totodată, pct. 38 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu

privire la statutul refugiaților și anume prevede că: „Elementului temere - care este o situație de spirit și o condiție subiectivă - îi este adăugat calificativul „bine întemeiat”. Rezultă că statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stări de spirit a celui în cauză, ci și de situația obiectivă pe care se bazează aceasta. Termenul „temeri bine întemeiate” conține deci atât un element subiectiv, cât și unul obiectiv, iar pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate considerație ambele elemente”.

19. Instanța de apel, a reținut că pretențiile reclamantului se întemeiază pe temerea de revenire în Federația Rusă, invocând amenințări din partea surorii sale, inclusiv posibila înrolare forțată și fabricarea unui dosar penal, precum și participarea sa la proteste organizate de Alexei Navalnîi. Cu toate acestea, s-a constatat că, deși reclamantul susține o poziție anti-guvernamentală încă din 2017, nu a indicat acțiuni concrete ale autorităților îndreptate împotriva sa care să justifice o „temere bine întemeiată”.

20. Colegiul civil, a concluzionat că nu există probe privind un risc individual real pentru viața sau securitatea sa, iar plecarea legală din țara de origine denotă lipsa unui interes din partea autorităților față de persoana sa. De asemenea, temerea privind intentarea unui dosar penal a fost calificată ca neîntemeiată, făcându-se distincția între persecuție și răspundere penală pentru infracțiuni de drept comun, în sensul prevederilor Convenția privind statutul refugiaților din 1951.

21. Totodată, s-a reținut că nu sunt întrunite condițiile nici pentru acordarea protecției umanitare, întrucât nu există un conflict armat în Federația Rusă care să genereze un risc generalizat. În privința probelor prezentate (mesaje, materiale din rețele sociale, articole de presă), instanța le-a considerat irelevante, deoarece nu demonstrează implicarea personală și directă a reclamantului în activități care să fi generat represalii din partea autorităților.

## EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 28 octombrie 2025, Pavel Antipin, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

## ARGUMENTELE RECURSULUI

23. În motivarea recursului, Pavel Antipin, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan, a reiterat argumentele din cererea de chemare în judecată și din cererea de apel. Suplimentar a indicat că instanța la adoptarea deciziei și emiterea soluției

a interpretat legea contrar jurisprudenței și a aplicat un standard de analiza greșit pentru protecția internațională.

24. Consideră recurentul că instanța de apel nu a respectat principiul „beneficiului dubiului” și a cerut proba „implicării personale direct documentate”, a respins probele generale fără a parcurge testul cumulativ.

25. În opinia recurentului motivarea deciziei este contradictorie și insuficientă, iar instanța de apel a dat o apreciere eronată protecției umanitare, considerând că se încadrează în criteriul opiniei politice potrivit art. 1A (2) din Convenție, în subsidiar în criteriul apartenenței la un anumit grup social.

## LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

27. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

28. Art. 245<sup>1</sup> din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

29. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și

temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

## MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată la 30 august 2025, avocatei Rodica Șpac care reprezintă interesele recurentului, prin intermediul poștei electronice, iar recursul a fost depus la 28 octombrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

31. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

32. Completul Curții Supreme de Justiție, notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia

hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245<sup>1</sup> din Codul administrativ.

36. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

37. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

39. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

40. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de

atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

41. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Pavel Antipin, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Oxana Parfeni